М.Є. Рогоза, *д.е.н., професор*
С.М. Рогоза, *асистент*
ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ ПРИ ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах мінливого бізнес-середовища, що має характер значної динамічності, головним завданням для управління економічного об'єкта є необхідність оперативного реагування на ці зміни, але більш складною задачею є передбачення та впровадження необхідних змін, впровадження яких забезпечує інтенсивну діяльність на досягнення не тільки тактичних завдань, а і вирішення стратегічних. Дієвий аналіз середовища діяльності та ефективний моніторинг його змін, аналіз і моніторинг потреб споживачів та змін у їхній поведінці стають основними процесами у стратегічно важливих процесах компанії [5]. Це визначає подальшу діяльність підприємства формуючи процеси стратегічного планування побудованих на інноваційних механізмах розвитку підприємства з метою створення продукту, його виробництва, доведення до споживача та одержання прибутку як складової ресурсів розвитку. Тому формування та управління процесами стратегічного планування при інноваційному розвитку підприємства актуальне постійно, оскільки використання удосконалених чи розроблених нових механізмів та їх інструментів адаптації діяльності в умовах постійних змін зовнішнього середовища підприємства може забезпечувати ефективне використання організаційно-управлінського потенціалу. Однак складність вирішення завдань розвитку та управління процесами інноваційної діяльності підприємств при стратегічному плануванні вимагає постійної уваги, оскільки економіка держави не має необхідних темпів розвитку, а головне те, що відсутня збалансована стратегія бачення взаємо ув'язаних процесів діяльності для досягнення необхідних параметрів розвитку.

Серед необхідних особливостей, які необхідно врахувати при реалізації стратегії необхідне вирішення проблем і завдань з метою ефективного інноваційного розвитку на основі використання і формування підходів, методів і моделей, які надають інструменти розвитку в умовах подвійної трансформації зовнішнього середовища, що постійно змінюється під впливом науково-технологічної революції та глобалізації економічних та соціальних процесів [1,2,3,4,5].

Тому, при розробці моделей формування та управління процесами інноваційного розвитку цілі суб'єкта (підприємства) необхідно розділили на декілька напрямів, які носять зовнішній та внутрішній характер. До зовнішнього типу завдань для підприємства необхідно віднести такі, що пов'язані із інформаційною забезпеченістю та зменшенням рівня невизначеності пов'язаної із необхідною підтримкою пріоритету виробництва в кредитах, допомогою у формуванні оборотних коштів і оновленні основних фондів, підтримки національного регіонального товаровиробника, прийняття змін чи нового Податкового кодексу, стійкість банківської системи та інші. Іншими словами, створення системи ефективного дослідження, аналізу, використання інформаційних ресурсів є одна із умов успішної діяльності підприємства в умовах невизначеності конкурентного середовища та є обов'язковою для побудови прийняття і оцінки рішень для визначення стратегії інноваційного розвитку.

До внутрішніх завдань у стратегічному плані є необхідність вирішення економічно-необхідних завдань у економічній діяльності на стратегічну перспективу, коли необхідно створити свою ресурсну базу, умови для формування та вкладення інвестицій для інноваційного розвитку та інші.

У результаті викладеного необхідно актуалізувати та виділити такі методологічні підходи і на їх базі формувати механізми управління інноваційним розвитком: ефективне використання інформаційних ресурсів для визначення стратегічних позицій підприємства [3,4]; реінжиніринг бізнес-процесів інноваційної діяльності (Business Process Reengineering) на основі методу аналізу ієрархій [7]; ABC/ABM - методологію (Activity Based Costing / Activity Based Management); методологію управління якістю (Total Quality Management).

Багатоаспектність цілей актуалізує потребу у розробці підходів формування інноваційного розвитку для дослідження проблем управління економічними системами, якою є підприємство. При цьому обов'язковим для оптимізації процесів стратегічного управління є необхідність ідентифікації чинників, які спричиняють нестійкість економічної системи до різного роду дестабілізуючих факторів, що особливо важливо у стратегічній перспективі підприємств [8]. В той же час це необхідно розглядати як фактор можливостей одночасного зростання запасу стійкості підприємства як економічної системи. Крім того, перераховані особливості необхідно розглядати як ефективні складові щодо дій з професійної реалізації стратегії [6].

Список використаних джерел

1. М.Є. Рогоза, Н.С. Педченко Застосування районування при управлінні потенціалом розвитку підприємств споживчої кооперації - ББК 65.01 Ф59, 2011/ Збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції «Фінансова безпека та економічне зростання: домогосподарство, підприємство, регіон, держава»" Полтава: РВВ ПУЕТ. – 2011. – С. 312-314.
2. Рогоза М.Є., Скляр А.А. Стратегічне управління: роль та визначення стратегічної інформації// Економічний Вісник Донбасу.– 2006. - №1 (3)/ Економічний Вісник Донбасу.– 2006. - №1 (3). - С. 122-126.
3. Рогоза М.Є., Скляр А.А. Система інформаційного забезпечення стратегічного управління побудована на апараті нечіткої логіки// Тези доповідей XII Всеукраїнської наук. – метод. конф. „Проблеми економічної кібернетики". - 3-5 жовтня 2007 р.- Львів, 2007. – с. 242 – 243.
4. Рогоза М.Є., Скляр А.А. Стратегічне управління підприємствами споживчої кооперації: економетрично-інформаційні системи та моделі: Монографія- Полтава: ПУСКУ. - 2009. – 116 с.
5. Глобальна економічна криза 2008-2010 років: світовий досвід та шляхи подолання в Україні/ Механізм адаптації підприємств до зовнішнього середовища через реструктуризацію: Монографія/ В.П Антонюк, …, М.Є.Рогоза, В.А.Ткаченко та ін.; за заг. ред. В.І. Ляшенка - Донецьк-Київ: Юго-Восток, 2010.-414 с. – (С. 215-226)
6. Технологічний імператив розвитку інтелектуального потенціалу України: наук.-концепт. Альманах у 7 книгах. – Д.: Моноліт, 2010. – Кн. 4: Ініціативна інтелектуальна творча діяльність в основі розвитку: Монографія/ В.А.Ткаченко, Б.І.Холод,… Рогоза М.Є. др. (за заг. Ред. В.А. Ткаченко-) Дніпропетровськ: Моноліт, 2010. – Кн. 4– 360 с.
7. Мельник І.Є. Агрегована методика реінжинірінгу на основі методу аналізу ієрархій / І.Є. Мельник (Актуальні проблеми гуманізації та гармонізації управління та регулювання економікою) // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Серія економічна. – Вип. №612. – Харків: ХНУ ім. В.Н.Каразіна, 2003. – С. 179-185.
8. Рогоза М.Є., Вергал К.Ю. Оптимізація процесу формування моделі стратегічного інноваційного розвитку підприємства: нечіткий багатокретиріальний аналіз/ Модели управления в рыночной экономике: Сб. научн. тр. Общ. ред и предисл. Ю.Г. Лысенко; Донецкий нац. ун-т - Донецьк: ДонНУ. - 2008.- Спец. Вип.- С. 399-405.